

ČEKÁRNA

V čekankovém poli zjevila se Poutnici nečekaně malá dřevěná čekárna. Kde se vzala? Postavily ji tu čekankové víly, aby v ní přečkaly krutou a dlouhou zimu?

Čekárna pozvala Poutnici otevřenými dveřmi dovnitř. Bylo tu modré ticho, poškrábaný stůl a rozviklaná židle. Na stěně visel starodávny telefon s kličkou. Někdo mu utrl sluchátko a zahodil do Někam.

Poutnice usedla ke stolu, z jehož zásuvky neočekávaně vylovila list čekajícího papíru a ořezanou tužku. Nahlédla do knihy veršů, kterou stále nosila za svýma očima, a začala psát, co už dávno chtěla někomu sdělit. Když dopsala, dala se do čekání.

Věděla, že se dočká. Možná se už brzy objeví létající vlak. Nebo snad - určitě - modrý pošťák s malými křídélky na patách unavených bot.

Delicie Nerková 2004

